

Секція 4
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ
В ГАЛУЗЯХ І СФЕРАХ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

УДК 331.108.2

ПРИНЦИП ОПТИМІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЙ ФОРМУВАННЯ
ПЕРСОНАЛУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

БОРИСЯК О.В., здобувач
Тернопільський національний економічний університет

Питання розвитку на інноваційних засадах, формування бази конкурентних переваг на ринку, клієнтоорієнтованості, оперативного реагування на зміни належать до переліку стратегічних завдань сучасних підприємств. Процес їхньої реалізації передбачає трансформацію організаційної структури управління, технологій виробництва, ресурсної бази, корпоративної культури, а також врахування глобалізаційних аспектів розвитку соціально-економічної системи. З огляду на такі інноваційні чинники система управління підприємствами починає функціонувати за новими принципами.

В умовах соціально-економічних і політичних криз на підприємствах актуальним питанням є оптимізація витрат на бізнес-процеси. Зокрема, у системі управління персоналом можна виокремити такі тенденції як скорочення чисельності персоналу, розширення функціональних обов'язків працівників, "замороження" підвищення розміру заробітної плати або зведення її до розміру мінімальної заробітної плати, відмова від навчання персоналу та ін.

Водночас, при динамічному розвитку інформаційних технологій головним джерелом інноваційного розвитку підприємства залишаються людські ресурси. Доречним стає розгляд формування персоналу як оптимізаційного процесу управління персоналом, спрямованого на гармонізацію цілей підприємства, персоналу і суспільства.

Це свідчить про актуальність зміни підходів до системи управління підприємствами, зокрема до ролі персоналу у реалізації бізнес-стратегії, проведення реінжинірингу системи управління персоналом на засадах оптимізаційного розвитку. Як наслідок, поряд із такими традиційними принципами як системності, креативності, координації та ін. при впровадженні інноваційних технологій формування персоналу утверджується принцип оптимізації.

Загалом принципами менеджменту персоналу сьогодні прийнято вважати об'єктивні правила, основні положення та норми управлінської поведінки, що відповідають вимогам економічних законів [1, с. 17]. У Великому тлумачному словнику сучасної української мови оптимізація – це надання чому-небудь оптимальних, найбільш сприятливих властивостей, співвідношень; покращення характеристик системи, оптимізувати – вибрати найкращий (оптимальний) варіант із можливих; робити оптимальним [2, с. 851].

Відповідно до цього принцип оптимізації технологій формування персоналу у системі управління підприємствами полягає у тому, що через аналіз наявних внутрішніх ресурсних можливостей та їхнє співставлення із викликами зовнішнього середовища (виокремлення критеріїв оптимізації) проводити відбір і впроваджувати ті інноваційні технології формування персоналу, які сприятимуть досягненню найвищих результатів господарської діяльності підприємств.

До того ж у рамках реалізації стратегії оптимізаційного розвитку підприємства в основі процесу впровадження інноваційних технологій формування персоналу має бути персоніфікований підхід, тобто орієнтація на активізацію зацікавленості працівників в утвердженні конкурентних позицій підприємства у бізнес-середовищі. Як наслідок, філософська сутність принципу оптимізації технологій формування персоналу у системі управління підприємствами є глибинною і ґрунтується не тільки на заходах з мінімізації витрат на технології.

Отже, виокремлення принципу оптимізації технологій формування персоналу у системі управління підприємствами як одного із пріоритетних принципів підсистеми управління персоналом сприятиме підвищенню показників ефективності і результативності господарської діяльності підприємств через оперативне реагування на хаотичні виклики зовнішнього середовища, зокрема ефективному використанні наявних людських ресурсів. У свою чергу, це свідчить про актуальність питання щодо розробки механізму відбору інноваційних технологій формування персоналу в умовах оптимізаційного розвитку підприємств.

Список використаних джерел:

1. Менеджмент персоналу: навч. посіб. / за заг. ред. В.Я. Брича. – Тернопіль: ТНЕУ, 2012. – 520 с.
2. Великий глумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.: Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2007. – 1736 с.

УДК 65.0:338.4(075.8)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ В ГАЛУЗІ АПК

БОРОДАЄНКО Н.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Донецький державний університет управління (м. Маріуполь)

Україна завдяки своєму розташуванню є аграрним регіоном. Необхідною умовою розвитку та підвищення конкурентоздатності є достатня кредитна й збалансована за напрямками державна фінансова підтримка підприємств АПК. В організаційні форми фінансів в сільськогосподарському секторі України впливають деякі об'єктивні фактори, які призводять до особливих форм організації фінансів аграрних товаровиробників (самофінансування, комерційне кредитування, бюджетне фінансування). Варто звернути особливу увагу на